

РЕШЕНИЕ

№ 6803

гр. София, 12.11.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 12.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7183** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и е образувано по жалба на Ю. Л. Н. от [населено място], [дата на раждане] срещу решение № 4332р-20419/03.06.2019г. на началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР- С., с което е отказано да бъде издадено свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя по заявление с рег.№ 27095181/29.05.2019г. Посочено е в решението, че представеното от Ю. Л. Н. свидетелство за управление на моторно превозно средство № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, не отговаря на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.).

Жалбоподателя сочи, че решението е необосновано, че е представил към заявлението си медицинско свидетелство, диплома за всще образование, документ от американски и български съд за смяна на името си при получаване на американско гражданство, документ от ТЕЛК, шофьорска книжка от К. с легализиран превод на български език. Исква отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично, поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът - Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, се представлява от юрисконсулт И., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки, доводите в които са в съответствие с тези в оспореното решение. Допълва се, че САЩ не са страна по Конвенцията за движението по пътищата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и извършвайки

служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.05.2019 г. жалбоподателя е подал заявление с рег.№ 27095181/29.05.2019г. за издаване на българско свидетелство за управление на МПС. Съобразно представена към заявлението декларация от 29.05.2019г. , жалбоподателят не притежава свидетелство за управление на МПС, издадено от държава – членка на Европейския съюз. Към заявлението жалбоподателят представил копие от свидетелство за управление на МПС, № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, придружено с превод на български език, удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС, молба за промяна на името, вкл. в превод на български език, копие от диплома за висше образование, .

По подаденото заявление, на 03.06.2019г. от Началник ОПП СДВР е издаден отказ за издаване на българско свидетелство за управление, обективиран в оспореното решение № 4332р-20419/03.06.2019г. Съобразно посоченото в решението, представеното свидетелство за управление на МПС № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, не отговаря на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.). В решението на Началника на ОПП-СДВР са цитирани и нормите на чл.162 ал.4 и ал.5 от ЗДвП, както и на чл.17 ал.1 т.1 от Наредба № I-157/01.10.2002г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалбата до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт. Заповедта е връчена на адресата ѝ на 16.06.2019г., като жалбата срещу акта е постъпила в съда на 17.06.2019 г., т.е. спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл.168 ал.1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Обжалвания отказ е издаден от компетентен орган - началникът на отдел "Пътна полиция" при СДВР, в кръга на функциите му по закон – Л. К., който е надлежно оправомощен за началник на ОПП-СДВР, съгласно Заповед № 513з-4058/22.05.2019г., служебно известна на съда.

Съгласно чл. 161 от ЗДвП свидетелството за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в случай, че държавата, в която е издадено е договаряща се страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към Конвенцията. В случая не е спорно, че жалбоподателят е подал заявление за издаване на българско свидетелство за управление на МПС, както и че съобразно декларация от 29.05.2019г., жалбоподателят не притежава свидетелство за управление на МПС, издадено от държава – членка на Европейския съюз. Не е спорно и че към заявлението жалбоподателят представил копие от свидетелство за управление на МПС, № 02-058-0211, издадено в К., САЩ, придружено с превод на български език.

Съгласно чл.162 ал.4 от Закона за движение по пътищата чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин

или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията.

Нормата на чл.12 ал.1 т.4 от Наредба № I-157 от 01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена на основание чл.159 от ЗДвП, определя че свидетелство за управление на МПС се издава при подмяна на чуждестранно свидетелство за управление, като съобразно чл.17 от същата наредба, подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията. Подмяната на свидетелството се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, т. 1, 3, 4, 6 и 7 от Наредбата. Чуждестранното национално свидетелство за управление, въз основа на което е издадено българско свидетелство, се връща на страната, която го е издала.

Съгласно чл.48 от Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) тя отменя и замества в отношенията на Договарящите страни Международната конвенция за автомобилно движение и Международната конвенция за пътено движение, подписани на 24 април 1926 г., Конвенцията за правилата на автомобилното движение между американските страни, открита за подписване на 15 декември 1943 г. във В. и Конвенцията за пътното движение, открита за подписване в Ж. на 19 септември 1949 г. Към момента Конвенцията за пътното движение, открита за подписване в Ж. на 19 септември 1949 г. урежда взаимоотношенията между България и САЩ, доколкото САЩ не са страна по Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968г.).

В случая жалбоподателят е поискал издаване на българско свидетелство за управление, като в издаденото решение за отказ за издаване на свидетелство за управление на МПС е посочено, че представеното чуждестранно свидетелство не съдържа реквизитите по приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата. В оспореното решение не е посочено на кои изисквания от Приложение 6 не отговаря представеното чуждестранно свидетелство за управление на МПС, поради което съдът намира че административният акт не отговаря на изискванията за форма, доколкото не съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59, ал.2 от АПК. В текста му не фигурира позоваване на фактически основания за издаване на акта, не е посочено и в какво се състои несъответствието на СУМПС с реквизитите на Приложение 6, а и подобно съответствие, с оглед изложеното по-горе, а и в писменото становище на ответника, че САЩ не са страна по Конвенцията за пътното движение, подписана във В. на 08.11.1968г., е неотнормено по отношение на представеното от жалбоподателя свидетелство за управление на МПС от К., САЩ.

Съгласно т.2 от ТР № 4/2004 г. на ВАС, неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който акта препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай административния орган е посочил в административния акт като правно основание текстовете на чл.162 ал.4 от ЗДвП и чл.17 ал.1 т.1 и чл.19 от Наредба № I-157 от 01.10.2002 г. Относно фактическите основания, довели до издаването на акта, административния орган е отразил вече посоченото, че се представя за подмяна СУМПС, което не отговаря на Приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

Формалното изпълнение на изискването за мотиви на акта, съдът приравнява на пълна липса на този реквизит от съдържанието на акта.

В хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид всички изложени съображения съдът намира, че жалбата на Ю. Л. Н. е основателна и следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл.173 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на свидетелство за управление на МПС по заявление рег.№ 27095181/29.05.2019г., обективиран в решение № 4332р-20419/03.06.2019г. на началника на отдел "Пътна полиция" в СДВР.

Връща административната преписка на началника на ОПП-СДВР за издаване на нов акт, съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: